

17 sierpnia

poniedziałek, godz. 19.30

Galeria Sztuki Polskiej XIX w. w Sukiennicach, Rynek Główny 3

Oddział Muzeum Narodowego

ELŻBIETA STEFAŃSKA

klawesyn

François Couperin

(1668–1733)

LES FASTES DE LA GRANDE ET ANCIENNE

MXNXSTRXNDXSX

Claude-Bénigne Balbastre

(1724–1799)

La d’Hericour

La Suzanne

La Malasherbe

Antoine Forqueray

(1672–1745)

V SUITA

La Rameau

La Guignon

La Leon Sarabande

La Boisson

La Momtigni

La Sylva

Jupiter

* * *

Johann Jacob Froberger

(1616–1667)

VI PARTITA

Lamento sopra la dolorosa perdita della Real M.sta di

Ferdinando IV Re de Romani

Gigue

Courant

Sarabande

Johann Sebastian Bach

(1685–1750)

PRELUDE (Fantasia) c-moll BWV 922

CHROMATISCHE FANTASIE d-moll BWV 903

Georg Friedrich Händel

(1685–1759)

CHACONNE G-dur

Ludwig van Beethoven

(1770–1827)

SIX VARIATIONS ON A DUET BY PAISIELLO WoO 70

Elżbieta Stefańska

urodziła się w Krakowie w rodzinie

o wielkich tradycjach muzycznych jako córka pianistki – Haliny

Czerny-Stefańskiej, i profesora fortepianu – Ludwika Stefańskiego.

Gry na fortepianie uczyła się od dzieciństwa u swojego ojca.

Jest absolwentką Państwowej Wyższej Szkoły Muzycznej

w Krakowie (klasa klawesynu Hansa Pischnera). Swe umiejętności

doskonaliła podczas międzynarodowych kursów muzycznych

w Sienie i Weimarze, pod kierunkiem słynnych klawesynistów,

takich jak Zuzanna Růřicková czy Ruggero Gerlin.

Jest laureatką dwóch pierwszych nagród w Konkursie Muzyki

Dawnej w Łodzi (1964) za wykonanie utworów barokowych

na klawesynie i fortepianie, oraz pierwszej nagrody i nagrody

specjalnej im. Henrieo Gheza w Międzynarodowym Konkursie

Muzycznym w Genewie (1965).

W 1967 roku wraz z flecistką Barbarą Świątek i wiolonczelistą

Jerzym Klockiem (Trio Barokowe) została uhonorowana Nagrodą

Miasta Krakowa. Otrzymała także Laur Melomanów Krakowskich

„w dowód uznania i wdzięczności za popularyzowanie pięknej

muzyki”, Nagrodę Wojewody Krakowskiego w dziedzinie kultury

i sztuki za rok 1998, Ray E. and Ruth A. Robinson Musicology

Award za doskonałe wyniki nauczania (2000) oraz Nagrodę

Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa w dziedzinie kultury

i sztuki za rok 2003.

Była uczestniczką wielu festiwali – w Halle (Festiwal Händlowski),

Lipsku (Festiwal Bachowski), Hanowerze, Paryżu, Orvieto,

Interlaken i Gaming.

Artystka ma w repertuarze wiele kompozycji solowych

i kameralnych. Dokonała licznych nagrań m.in. dla takich

wytwórni, jak: Polskie Nagrania, EMI, Electrola, Decca, Naxos, FoniT,

Cetra (m.in. sonaty D. Scarlattiego, suity francuskie i koncerty

J. S. Bacha, sonaty W. A. Mozarta oraz *Partita* K. Pendereckiego

– Nagroda Grammy 2013, muzyka francuska XVII i XVIII wieku)

oraz zarejestrowała 8 DVD (muzyka polska, francuska i nie-

miecka XVIII wieku).

W latach 1974–1982 była etatową solistką Polskiego Radia

i Telewizji Polskiej.

Zasiadała w jury wielu znanych konkursów: Międzynarodowego

konkursu Klawesynowego w Monachium (1970), Ogólnopolskiego

konkursu Gitarowego w Krakowie (1986 i 1987), Konkursu

Pianistycznego w Tajpej (Tajwan 1990), Konkursu Klawesyno-

wego w Warszawie (1993), Międzynarodowego Konkursu

Klawesynowego w Budapeszcie (2000), Międzynarodowego

Konkursu Pianistycznego im. Szewczenko w Jekaterynburgu

(2012, 2014, 2016). W 1985 roku zorganizowała w Krakowie

I Konkurs Klawesynowy im. Wandy Landowskiej i pełniła wówczas

funkcję przewodniczącej jury.

Od 1990 roku na szlakach jej artystycznych podróży pojawiła się

wielokrotnie Japonia, Korea Południowa i Tajwan – w krajach

tych zagrała liczne i znaczące w karierze koncerty. W latach

1991–2001 występowała w duecie fortepianowym z Haliną

Czerny-Stefańską, wykonując z powodzeniem utwory od

klasycyzmu po współczesność.

Fascynacja artystki tańcem renesansowym i barokowym

zaowocowała współpracą z Baletem Dworskim Ardente Sole

– klawesynistka tworzy koncerty-spektakle złożone z tańców

europejskich XVII–XIX wieku.

Współpracuje również m.in. z Kają Danczowską, Agatą Sapięchą,

Dorotą Imiełowską, Kazimierzem Moszyńskim.

Artystka jest profesorem w Akademii Muzycznej w Krakowie,

gdzie w latach 1981–2011 (z czteroletnią przerwą) pełniła funkcję

kierownika Katedry Klawesynu i Instrumentów Dawnych,

a obecnie prowadzi klasę klawesynu.

Od 2006 roku jest założycielem i prezesem Towarzystwa

Muzycznego im. Haliny Czerny-Stefańskiej i Ludwika Stefańskiego.

Towarzystwo powstało z myślą o kultywowaniu tradycji

muzycznych Krakowa. W obręb działalności Towarzystwa

wchodzi organizacja koncertów, promowanie młodych

utalentowanych muzyków, a także urządzenie salonowych

koncertów na terenie domu artystki. Idea umuzykalnienia

społeczeństwa przyświeca jej w prowadzeniu prywatnej szkoły

muzycznej dla dzieci, młodzieży i dorosłych. W 2015 roku wraz

ze swoją byłą studentką, absolwentką Akademii Muzycznej

w Krakowie – Mariko Kato, otrzymała nagrodę Ars Quaerendi

za „wybitne działania na rzecz rozwoju i promocji kultury”.

SUKIENNICE

W odrestaurowanych i rozbudowanych przez architekta Tomasza

Prylińskiego Sukiennicach uroczyste obchodził Kraków w dniach

od 3 do 5 października 1879 roku jubileusz pięćdziesięciolecia pracy

wórczej znakomitego pisarza – Józefa Ignacego Kraszewskiego.

Uroczystości te stały się niezwykłą manifestacją patriotyczną,

podczas której malarz Henryk Siemiradzki przekazał władzom

Krakowa swój obraz *Pochodnie Nerona* jako dar dla przyszłego

Muzeum Narodowego. W dwa dni po zakończeniu uroczystości

ku czci Kraszewskiego – 7 października 1879 roku – powołano

do życia Muzeum Narodowe, oddając mu do dyspozycji połowę

piętra odnowionych Sukiennic, jako że w zamysle Prylińskiego sale

pierwszego piętra przeznaczone były na miejskie bale i przyjęcia.

Owe pomieszczenia stały się zaczątkiem Muzeum Narodowego,

które uroczystie otwarto w roku 1883, a to w związku z dwusetną

rocznicą odsieczy wiedeńskiej. Z czasem w Sukiennicach utworzono

Galerię Malarstwa Polskiego, gromadząc dzieła artystów z II

połowy XVIII i XIX wieku. Znajdziemy tutaj m.in. obrazy

Marcella Bacciarellego, Józefa Grassiego, Piotra Michałowskiego,

Henryka Rodakowskiego, Artura Grottgera, Jana Matejki, braci

Gierymskich, Adama Chmielowskiego czy Józefa Chełmońskiego

i wielu innych.

Michał Rożek